

Válasz ²²/_{IV.}

K. 513/372

Kölsői feldolgozás véget
lülde

Arany Jánosnak

nemesb népies költészetünk tevékenységére

Apr 5. 1854.

Augusztus József.

Hadalkúta.

Jogyan népevel hátrált Csaba vízfa Ársia-ba,
hogy apja fens karjai, mess est tassa a jóslat,
a puppa tengerének habjaiban testvéreimöl
szivára mártván, büverjét víspapererret, s az
elvésett harákkal víspa foglalatára rokonaival
egyestülten tejen meg. Erdély véghatárainál
örödni hagyja a Székelyt, víspakelésben tá-
maszúl, kalaurúl polgálandót, - s álbornak
vir, tűr, föld és légnél, s megesküpnél hogy
fenyegető vész idején segítségül fordulna
víspa. Am alig térnek a havas aljáig, már a
közüllakó népesség fölemelkedik a maróhízi fértely
ellen: de megrendül a föld, megrárlodnak a
fenyűk koronái s hirteladja a vonulóknak
társait veszetelmét. A hadak egy része víspak-
dúl, meglepi az ellent s porvadászt pojsipér.
Év multa ismét megirigylik a völgy lakói a
Székelyek nyugalmát s fenyegeté seregeikkel.
De a parasz silcolva palad a folyamba, folyon
a tengerbe, hirt vípnél s a Székely ismét
mentve lön. Három év multa új nemreveget
veszít ismét kőrit a Székelyt s éles-halatra
küldenek. Már a jello is alig érse a távo-
zottakat, de társul adván magár a puppát
vihara hoz, feltalatra öket meffe tul Görög

aspágon, a merre elvonnulak, - s harmincnyolc
is győzelmes vívonal feleltnek. - Erután föl
idő folyt le, s rogalom a rengereget kieszeleppé,
a puzsa örökelyet hofpu időre, megpolás, ha:
záva' alakitotta át, a diofa csemekét agy tör:
zselké, ar unolák ferfiakka' nevelkedet. Aron:
ban a pompidok régi gyűlötese kütös a nyelw:
ben s polásorban egyedül álló szélely ellen;
megpámlálhaslan nép kél fel hírvásalva
s a beírres kiz harai minden oldalról ofstromol:
ják. Dicsően vív a szélely, de ma' ma' lanka:
dor a tulnyomo' erő' ellenében, - a segey meppe:
van, tán feledésbe is ment, s az elpálsat hü'
társak nég földben aluszták álmaikat. Csak
a szélelyek csillaga nem pumnyador, s megem:
léherve az áldoratról az esü röl, lobogva
vissza a hirt, hol az bővöl' lelkei vigadornak.
Ma' ott lennt az utolsó' csata kélpül, maronny:
nép erernyi erex ellenséggel szemlöt, - midön'
egyferre paripák dobogása s segyverek moraja
hallatszik, s fényes hadak némán vonulnak
ejense az égen fölfele, - a dicső hadainak, kik
háromszor jövének segytségre, most negyedszer
ma' mint halgatag jellemet hofpuforban nyomul:
nak a csillagok égen kerepül' véreik segetyere,
s lepálnak ott, hol a kél' boltorak ama' hava:
solkal öteltkerik. Egyenként kúismespite ar öpveit
s a többi bajtáinak. Minis halando' erő' melly
megállhatna előttök, remülej fálja meg a ten:
ger ellenséget s futnak minden fele, többé' vissza
sem tekintendők. Aróra áll a szélely hábosit:
lanul s nem folára véget ér hü' örökösége midön'

ar elhőltöröndel viffatörö unokáitkor csatlá:
korva, s öhet kalaurolva, örölségöket viffa:
foglatját. A fenyve hadar ösvénye pedig mellyet
lyet jöttölben s viffatörörben taposának, elhő:
völhetlen maradt ar égbolton, ar ö' lábaile s
panipáile parkoinal nyomdoka ar, mellyet
derült e'jeren mint se'fkeh' palagot látör
küindölteni a magasban, s mellynek neve
aron órástól fogva hadakúra a fételyeknél
mellyre fölschintve a fétely megemlékerül
Csabáról e' Ariláról s a fételyet. csilá:
gáról.

M. T. Ösmagyar népies csillagismémnek
fasteró gyűjteményből közelebb Ipolyi Ar:
noldhor feltűndve, - de ohajtvá egyperemind
hogy magyar népünk e néhány év előtt
fábotör mellett szabad ég alatt, se'fely
aryafitól hallott - s ha nem hibátom,
rendkívüli népsegü-seget, művészi alak:
ban, mesterségtől vegye. Eren szabad
rendelherés alá bocsajva..... Örülvöl,
hogy igéretemet némileg beváltani errel
is alkalman van.

chinneses Arany János
tanár úrnak szé

Pérménthe

Nagy Kövösön